If he admitted to writing the - מודה בשטר שכתבו אין צריך לקיימו שטר, it is not necessary to authenticate it

OVERVIEW

רב הונא maintains that if the לוה admits that the שטר was written with his consent, he is not believed to make any claims against the שטר. The question is why not. Seemingly the מזוייך has a מזוייך מגו מזוייך proposes three explanations.

asks: תוספות

ראם תאמר מאי טעמא לא מהימן במגו דאי בעי אמר מזוייף - And if you will say; what is the reason that he is not believed that he paid the loan, since he has a מגו that he could have claimed that the was forged. If the מלוה would have claimed מזוייף he would not have to pay, unless the מליים is פרעתי the שטר The same ruling should apply when he claims פרעתי (or other claims); he should not be required to pay unless the מליים is מליה the שטר.

מוספות answers:

ריש לומר דשמא ירא לוה לומר מזוייף פן יכחישוהו וליכא מיגו¹. And one can say; that perhaps the לוה is fearful to claim מזוייף, lest they will contradict him, and therefore there is no מגר. If the לוה claims claims, no one can contradict him. However, if he claims that the מזוייף, it is possible that the מזוייף will be able to be מקיים the מקיים the מקיים the לוה thus proving the לוה to be a liar. The לוה therefore prefers the lie of פרעתי over the lie of מזוייף. The idea of a מזוייף is that if he were a liar he could have said the better lie. In this case the 'better' lie is פרוע (where he cannot be contradicted) as opposed to מזוייף, therefore there is no מזוייף, therefore there is no מזוייף.

תוספות offers another explanation why א"צ לקיימו

- ופירש הקונטרס במקום אחר דטעמא משום דדבר תורה אין צריך קיום אחר אחל במקום אחר בשטר במקום מודה בשטר שכתבו explained elsewhere that the reason why מודה בשטר שכתבו is because according to תורה law there is no need for שטר by a שטר. The reason for this is –

דעדים החתומים על השטר נעשה כמי שנחקרה עדותן בבית דין 5

-

¹ See 'Thinking it over' # 1.

² He will choose a time when he was alone with the מלוה, and claim that he paid him then.

³ It should be borne in mind that the שטר is not a מזוייף, for the לוה is admitting that the שטר was written with his consent. There is a strong likelihood that the משר will be able to be מקיים the שטר.

⁴ This may be referring to the רשב"ם in עיי" אייצ לקיימו, ב"ב קע,א ד"ה א"צ לקיימו, ב"ב התוספות) frequently refers to the ב"ב העב"ם in ב"ב מט,א ד"ה אמר [see TIE ב"ב כט,א ד"ה אמר footnote # 1]).

That witnesses who are signed on a שטר, it is considered as if their testimony was already cross-examined and accepted in כי"ד –

ורבנן הוא דאצרכוהו קיום כי טעין מזוייף הוא -

And it is (merely) a Rabbinic law that requires the מלוה to authenticate the signatures (but only) in a case where the לוה claims that it is forged –

אבל בשאר טענות כגון פרוע הוא לא הצריכוהו קיום וכן נראה לרבינו יצחק - אבל בשאר טענות כגון פרוע הוא לא הצריכוהו קיום וכן נראה לרבינו יצחק ' for instance, 'it is paid up' they did not require of the מלוה any קיום; and the ר"י agrees with this as well. A שטר is considered מקויים in regards to all claims of the לוה (except for מקויים ' שטר מקויים is ineffective against a פרעתי is considered מקויים. The claim of פרעתי is ineffective against a

מוספות anticipates another possible solution, but rejects it:

אבל אין לפרש דלא מהימן במגו לומר פרוע הוא -However, we cannot explain that the reason why he is not believed to claim שווייף is –

משום דאי פרעיה שטרא בידיה מאי בעי 7 Because, for if the לוה indeed paid him, then what is the שטר doing in the hands of the מלוה. The מלוה is in the possession of the שטר, which supports the claim of the מלוה that the loan was not paid. The מגו is not sufficiently strong (according to this proposed answer) to support the claim of שטרא בידיה מאי בעי 9, which is contradicted by the proof of שטרא בידיה מאי בעי.

תוספות rejects this proposed explanation:

- 9 דהא כי טעין נמי אמנה הוא מסקינן בסמוך אמילתיה דרב דלא מהימן רהא כי טעין נמי אמנה הוא מסקינן בסמוך אמנה הוא כoncludes shortly, the גמרא גמרא כoncerning s' שטר statement that the לוה is not believed; even if the שטר is not מקויים and the לוה therefore has a מזוייף -

והתם לא שייך האי טעמא:

And there, this reason of שטרא בידיה מאי בע is not applicable; the מלוה has the because the לוה' entrusted him with it. It cannot be used to disprove the לוה' claim (as in

5 -

⁵ The reason is that (מה"ת) no one is suspected of forging (or signing falsely on) a document.

⁶ See 'Thinking it over # 2.

⁷ If the loan would have been paid the לוה would have demanded that the שטר be returned to him.

 $^{^8}$ A שטר אמנה is (as 'שטר explains in ד"ה שטר אמנה) a note which a prospective לוה 'entrusted' (hence the term 'אמנה') to the prospective מלוה אוֹם, that in case the לוה will need to borrow money, the מלוה will already have a much in his possession.

 $^{^9}$ The גמרא there states that the ruling of רב is not believed to claim that it is a שטר, is equivalent to (and based on) the opinion of מודה בשטר שכתבו א"צ לקיימו.

¹⁰ חוספות rejection does not necessarily imply that 'שטרא is not sufficient to negate a מגו, it merely states that there must be an additional reason why there is no מגו (to explain אמנה). See 'Thinking it over' # 3

the case of פרעתי). This proves that the reason why פרעתי or other claims of the או are not valid is not on account of שטרא בידיה כו' but rather for the other reasons תוספות mentioned.

SUMMARY

We do not believe פרעתי במגו דמזוייף because either a) he would rather claim פרעתי (which is non refutable) than מזויף (which is refutable) or b) a שטר is considered מקויים in regards to all claims [of the לוה (except מזוייף); but not on account of c) that שטרא בידיה מאי בעי is stronger than the מגו (because that does not explain why אמנה הוא is not believed).

THINKING IT OVER

- 1. תוספות states that the לוה is not believed במגו דמזוייף since he is fearful במגו הכר"מ since he is fearful תוספות 11 . In the previous תוספות ד"ה טעמא, it is stated that דים maintains that just as the לוה is not believed with a מגו are not believed with a עדים are not believed with a לוה is not believed on account of לוה is not believed on account of עדים this reason seemingly does not apply to the עדים, for even if other עדים and the שטר will not be מקויים.
- 2. The פי' הקונטרס מווייף and the ר"י maintain that (except where the לוה claims מווייף is required (even מדרבנן). The previous אין הלוה מודה presumes that we are discussing a case where אין הלוה מודה, which means that he is either not present or is claiming אנוסים היו however he is not claiming מקויים, then the שטר is considered מזוייף. How can we believe the דים that עדים היינו that אנוסים היינו there is no וכו' וכו' אנוסים היינו אוויף.
- 3. Those that maintain that we do believe פרוע במגו דמזוייף, nevertheless maintain that אמנה במגו זמוייף is not believed, for a different reason. Why does תוספות argue that שטרא בידיה וכו' is not the reason by שטרא since it is not applicable by אמנה $?^{16}$ It is possible that שטרא is not believed because of שטרא is not believed for the different reason בידיה וכו'

 12 See בית יעקב on that 'תוס.

¹⁴ See there footnote # 9.

¹¹ See footnote # 1.

¹³ See footnote # 6.

 $^{^{15}}$ See אמר ר"נ ד"ה אמר יט,ב ד"ה אמר לשטרא that לא אתי על פה ומרע לא אתי.

¹⁶ See footnote # 10.

¹⁷ See מהרש"א See footnote # 10.